

Fra LILJA av Magnus Dahlstrøm

Den saken er klar, man skal aldri være best.... aldri være best... aldri være leder for noen ting. Det viser jo hele historien at en leder alltid mister kronen eller får hodet hugget av eller faller på en annen måte. Og likevel finnes det alltid en eller annen idiot som stiller opp og blir leder. Helt utrolig dumt; det gjelder å være smidigere - social smartness, det liker jeg: manipulere andre mennesker. Det er min styrke... der har jeg min styrke... det er noe som jeg KAN i hvert fall... uten at de merker det, eller til og med liker det. Alltid passe på å være nærmest, under noen som er leder, manipulere dem, påvirke dem, passe på at de følger mine råd og forslag - og siden når de faller ... da kommer jeg meg naturligvis unna.. Jeg går til neste leder. Det er sånn det må bli... sånn må jeg gjøre det...

Fra ANSIKT MOT ANSIKT av Ingmar Bergman

Vet du hva som er den store fantastiske feilen med deg? Jo, det skal jeg fortelle deg, for det har jeg funnet ut: *Du kan ikke elske!* Og med elske mener jeg altså elske og ikke knulle, selv om jeg tror at du er ganske dårlig på det også. Vet du hva du er? *Du er nesten uvirkelig!* Jeg har prøvd å like deg, sånn som du er, for jeg tenker at hvis jeg elsker Jenny uten kompromisser så blir hun kanskje litt mer virkelig, jeg mener mindre engstelig og mer trygg for det blir man jo, om man vet at man er elsket selv om det bare er en hund som elsker en. Men nei! Jenny ser på meg med sine store nydelige blå øyne som er de vakreste i verden og jeg ser bare hennes angst. Har du aldri elsket et eneste menneske, Jenny?

(Jenny kan byttes ut med et annet navn, av hvilket kjønn som helst)

Fra FEM GÅNGER GUD av Jonas Hassen Khemiri

Alt de så var sykdommen... Alt de så var sykdommen som spiste opp søsteren min innenfra, og som fikk henne til å halte og fanget henne i rullestol og tvang henne til å ta alle de der medisinene. Dolores... Bare navnet, hør på det. Do...lo...res... Verdens vakreste navn. Jeg så aldri det stripete håret, eller sikkelet eller bæsjelekkene eller noe av det andre. Jeg så bare fregnene og den der doloriske fantasien som plutselig fikk sandkasser til å bli kvikksand og kvister til å bli lasersverd og veien til skolen til å bli skikkelig fjellklatring over Himalaya. Dolores. Den eneste jenta i rullestol som kunne etterligne en AK - 47 - bedre enn guttene.

Fra BETTYSAGORNA av Åsa Lindholm

Jo først. Så gikk jeg bort til bestevennen min da det var pause og sa "skal vi leke" og da bare lo hun og hvisket med en annen jente og så sprang de vekk og ropte at de aldri ville leke med meg mer fordi jeg var en idiot.

Og etterpå så kom jeg hjem og da sa min mamma og pappa at "ja, lille Betty, man kan ikke alltid få det som man vil her i livet, man må lære seg å tåle motgang. Ikke bare gråte og synes synd på seg selv.

Og etterpå. Så fikk vi tilbake geografiprøven vår og jeg hadde alt riktig, bare en halv feil, og da sa læreren min til meg at "ja, lille Betty, men du må huske på å ha det litt gøy også."

Og etterpå. Så kom den der gutten med sort hår i parallellklassen bort til meg og så sa han "vet du hva?", "nei", sa jeg. "Du er styggest på hele skolen", sa han da.